

geringens grundlag »Fælles Fremtid«. Jeg tror, at vi alle kan huske, at titlen på Brundtlandrapporten var »Vores Fælles Fremtid«.

Vi har brug for at engagere os aktivt i EU, sådan at vi arbejder for at samle Europa, og sådan at vi giver de nordiske lande en god mulighed for at præge denne udvikling. Det vil kunne føre til noget, der også i høj grad er i dansk interesse.

Vi har brug for at understrege, at arbejdet for kollektiv sikkerhed og for forebyggelse af konflikter er den sikkerhedspolitik, som bør lede os, og at vi arbejder for et dansk forsvar, som netop kan være med til at løse den slags konflikter, vi ser i dag, og ikke de konflikter, som vi havde for 10 eller 50 år siden.

Endelig er det aldeles afgørende, at vi fastholder bistanden til den tredje verden, så vi er med til at nedbryde skellene mellem rige og fattige lande og med til at forebygge konflikter.

Regeringen skal forberede Danmark på at gå ind i det næste årtusinde; det skal være et helt og intakt Danmark. Derfor er det vigtigt for Det Radikale Venstre, at vi undgår flere sociale parkeringspladser og specielt de parkeringspladser, som har langtidsskilte på sig – jeg tænker både på førtidspensionister og på langtidsledige. Der skal være færre skel, der skal være flere muligheder, der skal være plads til alle.

Men vi skal også sætte stop for den politiske fremmedgørelse. Det kan ikke nytte noget, at vi fortsætter en linje, hvor halvdelen af befolkningen føler, at den er uden for den proces, der sker omkring De Europæiske Fællesskaber. Derfor må vi sætte et arbejde i gang – vi har været inde på det tidligere i dag – som sikrer den folkelige debat op til regeringskonferencen, som sikrer, at vi får en forhandlingslinje, som kan bruges, og som sikrer den folkelige opbakning bagefter.

Det Radikale Venstre lader ikke halvdelen af den danske befolkning gå i sort på grund af en forhastet EU-politik. Nye folkeafstemninger skal vindes med større flertal, og i det hele taget vil Det Radikale Venstre samle, ikke splitte den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det undrer mig lidt, at hr. Jørgen Estrup nævner hr. Poul Schlüter så meget. Jeg kan ikke se, hvorfor han skal inddrages i denne debat; han sidder jo godt nede i Strasbourg, så hvorfor skal hans ånd nu svæve over Folketinget her? Det ser jeg altså ikke særlig megen grund til, hvis jeg skal være helt ærlig. Så meget desto mere som

hr. Jørgen Estrup jo slet ikke nævnte det, som virkelig burde være et kernepunkt for Det Radikale Venstre, nemlig Øresundsbroen. Det må da snart gå op for Det Radikale Venstre, at man ikke i al evighed kan køre friløb her.

Jeg har tidligere nævnt, at det var udmærket, at økonomiministeren trådte ud af følgegruppen, men på et tidspunkt må det da også få konsekvenser internt i regeringen, når Det Radikale Venstre begynder at presse på vedrørende dette. Vi ved jo alle sammen, at Det Radikale Venstre og især hr. Jens Bilgrav-Nielsen, der var hr. Jørgen Estrups forgænger, var meget kraftigt imod Øresundsbroen. Og det, vi har fået frem om økonomien på det sidste, viser jo ikke mindre, at der er tale om et helt, helt hasarderet projekt både i forhold til miljøet og i forhold til økonomien.

Jeg vil godt spørge hr. Jørgen Estrup: Kan vi stadig væk regne med, at Det Radikale Venstre indædt, stædigt og vedvarende vil bekæmpe Øresundsbroen? Kan vi regne med at have en forbundsfælle i Det Radikale Venstre med hensyn til at få en ny vurdering af hele dette tåbelige projekt?

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Hr. Jørgen Estrups tale får mig til at spørge: Hvor er de radikale visioner, når det gælder velfærdsmodellens nødvendige ændring?

Vi ved jo, at De Radikale i 20 år har talt for en dagpengereform, og at man i princippet er enige med bl.a. partiet Venstre om, at der er et organisationstyranni på arbejdsmarkedet med for lidt personlig frihed for den enkelte, som er utåleligt.

Vi har fået bekræftet, senest i dag i en rapport fra IMF, som følger op på, hvad OECD har sagt, hvad de danske vismænd har sagt: at den strukturelle arbejdsløshed i Danmark som i en række andre europæiske lande er selvskabt, skabt af den forkerte velfærdsmodel, vi kører med, som rummer for meget beton.

I Venstre har vi haft det håb, at Det Radikale Venstre på trods af alle de kompromiser, de har indgået, og alt, hvad man i øvrigt kan sige om partiet, så dog på dette punkt ville være saltet i en ellers sløv og viljeløs regering. Men i dag var der intet salt, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Jørgen Estrup og også økonomiministeren, som jo tidligere har været meget optaget af disse ting: Hvor er de radikale visioner for fremtidens danske velfærdsmodel, som kan kombinere fri-